

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szokolay István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Imre György ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságnál 3.M.1060/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.804/2009/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.804/2009/3. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes 2007. szeptember 25-ei munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítását, a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeinek alkalmazását, valamint az alperes szabadságmegváltásra történő kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogellenesen, szóban szüntette meg munkaviszonyát, valamint annak fennállása alatt 2006. évre járó 21 nap és 2007. évre járó 28 nap szabadságát nem adta ki részére. A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság a 2009. március 3-án kelt 3.M.1060/2007/19. számú végzésével kijavított 2008. április 16-án kelt 3.M.1060/2007/15. számú ítéletével kötelezte az alperest 147.000 forint szabadságmegváltás, ezen összeg 2008. január 1-jától a kifizetésig járó kamatai megfizetésére, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes részére 40.000 forint részperköltség, az alperest pedig 7.400 forint eljárási illeték megfizetésére. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2006. április 3-ától határozatlan idejű munkaszerződéssel állt az alperes alkalmazásában, eladó munkakörben. Munkáját az alperes ruházati boltjában végezte. A peres felek 2007. szeptember 25-én a boltban összevesztek, amelynek során az alperes olyan kijelentést tett a felperesnek, hogy neki ilyen munkaerőre nincs többé szüksége, nem akarja őt többé látni, valamint többet ne menjen dolgozni sem. A nézeteltéréskor a ruházati boltban tartózkodott H.A. vásárló, aki felfigyelt a peres felek közötti veszekedésre, majd észlelte, hogy a felperes egy idő után elhagyja az üzletet. A munkaviszony megszüntetésére vonatkozó kijelentést azonban nem hallott. A felperes ezután a közeli gyógyszerárba ment, ahol az ott dolgozó Sz.J., OT.GY., valamint M.T.M. előtt azt a kijelentést tette, hogy az alperes őt „kirúgta”. Ennek okáról azonban akkor nem nyilatkozott. Sz.J. a későbbiekben

meglátogatta a felperest az otthonában, ahol már úgy értesült, hogy a munkaviszony megszüntetésére a felperes gyerekének betegsége miatt került sor. A felperes a következő naptól - azaz 2007. szeptember 26-ától - táppénzes betegállományba került. A felperes 2007. október 1-jén az alperes telefonhívása alapján bement a munkahelyére azért, hogy munkaügyi iratait átvegye. Ekkor került hozzá a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről rendelkező szerződés tervezete, valamint a munkaügyi iratokon a munkaviszony megszüntetésének módjaként közös megegyezés került feltüntetésre. A felperes a tervezetet nem írta alá, az iratokat magához vette, majd távozott az üzletből. Az alperes 2007. november 5. napján bejelentette a Sz.SZ.B.M.E.P.-nél, hogy a felperes munkaviszonya 2007. szeptember 25. napján megszűnt. Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában a felperes keresetét a munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása körében megalapozatlannak találta. Megállapította, hogy a munkaviszony megszüntetésére vonatkozóan semmilyen írásbeli dokumentum nem készült, a felperes pedig nem tudta aggálytalanul bizonyítani azt, hogy őt az alperes munkáltató „elzavarta” a munkahelyéről, vagyis a munkaviszonyát szóban megszüntette. Mivel a perben az alperes nem tudta igazolni, hogy a felperes szabadságát 2006. és 2007. évben kiadta volna, ezért a bíróság 49 nap szabadság megváltásaként 147.000 forint megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a keresetének megfelelően. Álláspontja szerint a munkaügyi bíróság a tényállást helytelenül állapította meg és ebből helytelen jogkövetkeztetést vont le. Hivatkozott arra, hogy az alperes többször kijelentette a per során, miszerint a felperes munkaviszonya fennáll, azonban 2007. november 9-én mégis olyan tartalmú bejelentést tett az E.P.-hez, mely szerint a felperes munkaviszonya 2007. szeptember 25-én megszűnt. Állította, hogy a meghallgatott tanúk vallomása is az alperes felmondását igazolja, akik előtt a felperes egyértelműen kijelentette a nézeteltérés napján, hogy a munkáltató őt „kirúgta”. Az alperes fellebbezési ellenkérelme a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, valamint kérte perköltsége megállapítását is. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.804/2009/3. számú közbenső ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél 2009. október 13. napján szűnt meg, elrendelte továbbá az iratoknak a Nyíregyházi Munkaügyi Bírósághoz történő megküldését a felperes összegszerű igényének elbírálása végett. A megyei bíróság mellőzte a felperesi részperköltség viselésére kötelező ítéleti rendelkezést. A jogerős ítélet az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette annyiban, hogy a felperes munkaviszonyát 2007. szeptember 25. napján szóban, azonnali hatállyal szüntette meg az alperes. A megyei bíróság ítéletének indokolása szerint a meghallgatott tanúk közül Sz.J., M.T.K., O.T.GY. a tanúvallomásukban egyértelműen igazolták,

hogy a felperes 2007. szeptember 25. napján átment hozzájuk feldúlt állapotban, ahol elmondta, hogy az alperes „kirúgta”. O.T.GY. továbbá ennek okáról is nyilatkozott. A boltban tartózkodó H.A. vásárló a vita tényét szintén alátámasztotta, valamint kijelentette, hogy ezt követően a felperes az üzletet elhagyta. Az alperes a SZ.SZ.B.M.E.P. felé bejelentette a felperes munkaviszonyának megszűnését 2007. szeptember 25. napjával. A bizonyítékokat mérlegelve a megyei bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy 2007. szeptember 25-én a felperes munkaviszonyának megszüntetési szándéka csupán az alperes oldaláról állt fenn, a felperesnek ilyen irányú akarata nem volt. Azonnali hatállyal a felperes munkaviszonyának megszüntetése az alperes részéről csak rendkívüli felmondással, vagy közös megegyezéssel történhetett, a közös megegyezésre vonatkozóan dokumentumot az alperes nem tudott felmutatni. A felperes tanúkkal bizonyította, hogy 2007. szeptember 25-én munkaviszonya szóban az alperes részéről megszüntetésre került, amely írásbeliség hiányában jogellenes. Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, a felperes perköltség viselésére kötelezése mellett. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratellenesen, a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően állapította meg. Állította, hogy a jogerős közbenső ítélet közvetett bizonyítékok, illetőleg csak a felperes előadása alapján állapította meg, hogy az alperes szóban szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Ezt a felperes okszerűen bizonyítani nem tudta. A jelenlévő H.A. tanú sem tett erre vonatkozóan a felperesi állítást alátámasztó tanúvallomást. A másodfokú bíróság helytelenül mérlegelt, amikor a munkaviszony megszüntetésének szándékát az alperesnek tulajdonította, állítása szerint nem kívánt felmondani a felperesnek, hiszen az üzletmenet folytatásához alkalmazottra volt szüksége.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet „helybenhagyását” kérte és indítványozta, hogy a bíróság kötelezze az alperest a felülvizsgálati eljárásban felmerülő perköltsége megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg (Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001.197., BH 2002.29.).

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A megyei bíróság a közbenső ítéletének indokolásában helyesen állapította meg, hogy a meghallgatott tanúk, Sz.J., M.T.K. és O.T.GY. vallomásukban igazolták, hogy a felperes 2007. szeptember 25-én átment hozzájuk és elmondta, miszerint őt az alperes „kirúgta”. A boltban tartózkodó H.A. az előző tanúkat nem cáfolta, bár egyértelműen a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó alperesi kijelentést nem hallotta. O.T.GY. a vallomásában a fentiekén túl azt is előadta, hogy már a felmondást megelőzően a felperes elpanaszolta neki, hogy a szabadság kiadása miatt nézeteltérése van a munkáltatójával (jegyzőkönyv 4. oldal). Ezen előadást támasztja alá az is, hogy az eredeti keresetben a felperes alperesnél fennállt munkaviszonya teljes időtartamára szabadságmegváltást is kért, és az így megítélt összeget az alperes sem jogalapjában, semösszegezésében fellebbezéssel nem támadta. A Sz.SZ.B.M.E.P. 2007. november 20. napján kelt határozata a felperes táppénz igényét 2007. november 10-étől terjedő időre elutasította, arra hivatkozással, hogy 2007. szeptember 25. napján munkaviszonya megszüntetésre került. A Sz.SZ.B.M.E.P.NY.O. pedig 2007. december 22-én igazolást állított ki arról, hogy a felperes munkaviszonya az alperesnél 2006. április 3-ától 2007. szeptember 25-éig állt fenn. Ezen okirati bizonyítékok azt igazolják, hogy az alperes a munkaviszonyt megszüntnek tekintette annak ellenére, hogy a közös megegyezést a felperes aláírta volna. A bizonyítékok fenti láncolatából – a tanúvallomásokból és az okiratokból – tehát az állapítható meg, hogy a munkaviszony megszüntetésére 2007. szeptember 25. napján szóban került sor az alperes felmondása alapján, ezért az az Mt. 87.§ (1)-(3) bekezdése alapján jogellenes. A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes perköltség viselési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltakon alapul, míg illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és 15. §-a alapján köteles fizetni.

Budapest, 2010. szeptember 29.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró**
A kiadmány hitelével:
tisztviselő